

"Müğənni olmasaydım, alverçi olardım"

Azərbaycanın gənc yazıçı-müğənnisi olan Aygül Ağayevaadalet.az-a ilk dəfə danışdı. Aygül xanım yaradıcılığından, yeni kitabından, musiqiyə olan sevgisindən ətraflı şəkildə söz açdı.

-Özünüz haqda danışarsınız...

-Mənəm da... (gülür) Bab balaca, şıltaq qız idim, heç bilirəm nə vaxt böyüdüm. Nə vaxt qərarlar verməyə başladım. Oxumaq mənim şəxsi qərarımdı, yəni ilk özbaşına aldığım qərarı. Buna qədər həmişə sözə qulaq asmışam, itaət etmişəm.

- Musiqi həvəsiniz uşaqlığınızdan varın?

-Tovuzda anadan olmuşam. Mənim anamın gözəl səsi var. Amma qətiyyəni nə oxumaq istəyib, nə də müğənni olmaq. Daim zümzüməsini eşitmişəm. İngilis dili müəllimi olub. Özümü dərk edəndən musiqiyə həvəsim olub. Qərarım vardı ki, mən mütləq oxuyacam. Anam isə oxumağı istəmirdi. Onun sözünü iki etmək olmazdı.

-Ənənəçi qadın idi?

-Yox istəyirdi ki, mənə özü kimi müəllim görsün, yaxud da universitetə daxil olmuş, təhsilli görmək istəyirdi. Musiqi adını eşidəndə qəti şəkildə rədd edirdi. Anam mənə o qədər yaxşı əhatə elədi, yaxşı böyütdü ki, heç sevgisiz böyümədim. Əhatəm yaxşı idi. Nəvazişdən, qayğıdan əksik qalmadım.

-İlk dəfə səsinizi kim kəşf edib?

-Səsimin olduğunu əslində özüm bilirdim. Eşidirəm, yəni yaxşı qulağıam var mənim. Tam o vaxt, qərar verdim ki, mən oxuyacam, lap başda Vaqif Gəreyzadənin yanına getdim. Təxminən 7-8 il bundan əvvəl. Vaqif müəllim dedi ki, tembrin fərqlidi, səsin var. Tamilla müəllim vardı. İncəsənət Universitetinin müəllimi idi. Allah rəhmət etsin! Bu yaxınlarda eşitdim ki, dünyasını dəyişib. Mənə ona yönəldirdi ki, bir neçə ay ondan dərslər alım. Bir az püxtələşəndən sonra özü məşğul olsun. Bir neçə aydan sonra Tamilla müəllimlə dərslərim bitdi. Ailə həyatımdakı problemlərə görə Vaqif müəllimin yanına gedə bilmədim. Beləcə məsələ bağlandı...

Ondan sonra Aybəniz Həşimovanın yanına getdim. Bir müddət ondan dərslər aldım. Elə o ərəfədə də mahnılarım yazıldı.

-Musiqi təhsili almamısınız?

-Yox, mən Bakı Dövlət Universitetini bitirmişəm. İxtisasım ədəbiyyat üzrə olub.

-Gəncsiniz, şöhrət sizi qorxutmur ki?

-Heç vaxt. Pulumun heç olmayan vaxtı olub. Universitet vaxtımda metrə atmağa jetonum olmayıb. Bilənlər bilir ki, nə insanlığım, nə səmimiyyətim heç vaxt dəyişməyib. Uşaqlığımdan kəsibçiliyi də, lap yoxu da, lap varı da görmüşəm. Ona görə də mənə elə gəlir ki, artıq o perioddan keçmişəm. Daimi olaraq insanlara nəvazişliyəm, xüsusən də yaşlı adamlara qarşı. İstəyirəm ki, həmişə onlara qarşı yumuşaq davranılsın. Bəlkə də ondan irəli gəlir ki, nənəm mənə

ni çox yaxşı böyütdü. Bu ondan irəli gəlir ki, onlara qoyulan hörmət, o sevgini nənəm aşıladi mənə.

-Səhv etmərsə ilk mahnınız qalmaqala səbəb olmuşdu...

-Vallah mənlilik heç bir iş yox idi orda. Heç bilmirəm nə istəyirdilər, bu nə qalmaqal idi, nə üçün onu eləmişdilər. Söz yazarı istəyib ki, onun mahnısını tanınmış müğənni oxusun. Buna görə də etiraz elədi. Mahnını Elza xanımın qızı təqdim elədi. Mahnını pis oxumamışam. Düşünürəm ki, mən onu korlamışam. Əgər düşünsəydim, mahnını korlamışam, Elza xanımın adına xələl gətirməz-

vadlı xalqı. Azərbaycan vətəndaşı, müəllimi, həkimi, mühəndisi, musiqiçiləri də istedadlı, savadlılardır.

-Musiqidən əlavə yazırsınız da. Marqlıdır, hər iki bir yerdə necə olur? İlk kitabınız da çapdan çıxıb...

-İlk kitabım "Səni ürəyim sevdi" adlı romandır. 2011-ci ildə çap olunub.

Məktəb vaxtı inşa yazdırırdılar bizə. Uşaqlar dəftər, qələmlərini partaya qoyurdular, baxırdılar tavana, müəllimə. Sonralar hiss elədim bunu ki, uşaqların içində inşanı ən tez mən yazırdım. Demək ki, o vaxtdan mən də yazmağa həvəs vardı. Mələhet müəllim vardı, ədə-

yəcanla, sevincle kitabı yazdım, bitirdim. Gəldim Vidadi müəllimin yanına. Dedi, gözüm ağrayır, vaxtım yoxdu ki, 365 səhifəni oxuyum. Apar ver Mustafa Çəmənlə oxusun. Mustafa müəllim kitabı oxudu, sağ olsun, təriflədi. Sonra Vidadi müəllim fikrini dəyişdi, dedi ki, apar kitabı Rüstəm Kamala. Qoy Rüstəm Kamal da tərfəlsin, mən ön söz yazım. Yoxsa yazmayacam. Rüstəm müəllim oxudu, mənə gözəl sözlər dedi. Vidadi müəllim son olaraq ön söz yazdı ki, son 10 ildə oxuduğum ən yaxşı kitabdır. Kitabı çap elədik. Kitab evlərinə payladıq. Xeyli də satıldı. "Əli və Nino" 500-600 nüsxə satdı. İnternetdə, sosial şəbəkələrdə də reklam etdirmədim.

İkinci kitabım hazırda. Bu dəfə internetdə reklam etdirmədim. Redaktora verməmişəm. Ehtiram İnhamə.

-Müsaibiz mövzudan haşiyəyə çıxaraq "Ədələt" qəzetindən danışmaq istədi.

-Tələbə olanda sizin qəzetə vurulmuşdum. Siz də bir Oqtay Salamov vardı. Adamın gözəl yumor hissi vardı. Onun köşə yazıları üçün sizin qəzeti alırdım. Tələbə vaxtı pulum çox deyildi, amma bu yazıları oxumaq üçün almaqdan çəkinmədim.

Aqil Abbasın da gözəl yazıları var. Bir dəfə Fransa erməni soyqırımını qəbul edəndə ilk dəfə fransızlarla bir erotik xüsil qoymuşdular. Altda da yazılmışdı ki, fransızlarla ermənilərin köhnədən peşə qohumluqları var. Çox gözəl yazı idi, çox xoşuma gəlmişdi. Aqil Abbasda da xüsusə bir ironik yumor var. Çox sevirməm onun ironik yumorunu. Açıqgiri deyim, indi oxumuram. Çünki Aqil müəllim deputat olandan sonra iş gərəyi qələminin duzu bir az azaldı. Hesab edirəm ki, bu labüddür. O vaxt "Ədələt" qəzeti mənim üçün ən oxunaqlı qəzetlərdən biri idi.

-Maraqlıdır, müğənni olmasaydınız hansı peşənin sahibi olmaq istəyirdiniz?

-Əgər Sovet dövründə yaşasaydım, müəllim olardım.

-Sərf ananızın istədiyi kimi? Yoxsa özünüzdün istədiyi kimi?

-Yox, özüm istəməzdim, müəllim olardım. Cəmiyyətin istədiyi insan, hörmət qoyduğu dəyərli insan. Musiqi müəllimi, bəlkə də ədəbiyyat müəllimi olardım. Ədəbiyyatı çox sevirməm. İndiki dövrdə əgər oxumasaydım, biznes qurardım, alverçi olardım...

-Son olaraq, yaradıcılığınızda, planlarınızda yeniliklər varmı?

-Bir çox mahnılar var qabaqda. Onları yazacağam. Kanallar klip vermir. Bir tək Lider Tv verir. İndiki müğənnilərin çoxu klip vermək istəmir. Klipi yutub üçün çəkirlər ancaq. Bu yaxınlarda yeni mahnım olacaq. Əvəz Muradovda aranjımandadır. Gömək bitiririmi?! İkinci kitabım da bu yaxınlarda çap olunacaq. Bu kitab 16+ oldu. İstedim, yazıda qadın olduğunu hiss etdirəm. Yaxşı kitab olacaq, mövzu təkrarlanmayan oldu. Kitabın adı "Məşhur adamın məşuqəsi"dir.

dim. Yəni, oxumazdım heç. Ancaq bununla belə xanım etiraz eləmişdi. Söz yazarı xanım. Xanımı mən tanıyırdım, mahnını götürəndə Çingiz İbrahimovdan soruşdum ki, Çingiz müəllim söz yazarı kimdir? O da dedi ki, tanıyıram. Yazıb, bizə verib, çıxıb gedib. Mənə klavir verdi. Şeir şeirin üstündədir, söz yazarının adı. Mən də necə adı varsa onu da o şəkildə yazdıq ora. Sonra məlum oldu ki, xanımın familyasını bir hərf səhv yazmışıq. Bu da Tərlan xanımın xoşuna gəlmədi. Nəyse belə. Çingiz müəllim dedi ki, qoy söz yazarı xanım gəlsin, yazılı şəkildə imtina ələsin ki, bu sözü istəmir mahnıda olsun. Bundan sonra biz də əl çəkək.

-Şou-biznes sahəsində sizi narahat edən nəşə varmı?

-Mahnıların keyfiyyətinin aşağı olması. İnsanlar istəmir sadə bəstəkarın mahnısını dinləsin. Mən Elza xanımın mahnısını oxuyanda dedilər ki, buna kim qulaq asacaq, amma bilirsiniz mən təbii ki, tamaşaçı üçün ifa edirəm, amma tamaşaçının qulağını oxşamaq lazımdır. Ona sintezator aranjmanı eşitdirmək olmaz, ona not bilməyən mahnısını eşitdirmək olmaz. Eşitdirmilə o qulağa soxurlar. Bu dinləyicinin qulağını korlayır. Hamıya məlumdu ki, çox bayağı mahnılar dəbə düşür. Yutubda saylarıni görürük, 5 milyon, 10 milyon baxış olur. Bu nəyi göstərir, dinləyicinin musiqi zövqü korlanır. Bu cür mahnıların canfəşanlıqla dinlənməsi yaxşı hal deyil.

Ümumiyyətlə, biz sadəli xalqıq. Yan-yөрemizə baxanda Azərbaycan sa-

biyyat müəllimi. Bir dəfə mənə çağırılıb dedi ki, sən cizma-qaranı gördüm, çox gözəl yazmışsan, bir hekayə yaz. Mən də fikirləşdim, mənəndə heç hekayə yazan olar... Elə bildim könlümü almaq üçün deyir. Üstündə durmadım. Ondan sonra bir gün oturub, yazmağa başladım. Qərar verdim ki, mən bu kitabı bitirəcəm. Təxminən yüz səhifə yazmışdım. Fikirləşdim ki, bu yazını kiməsə göstərməliyəm. Əgər yazıçı bir adam mənim yazımı bəyənsə, çap etdirəcəkdım, əks təqdirdə heç vaxt çap eləməyərəm.

Vidadi Babanlıya göstərdim. Dedim ki, xahiş edirəm, əgər pisdirsə, mənə deyir ki, qızım bir həvəsdi eləmişən bunu ortaya çıxarıb nə özünü biabır eləmə, nə də mənim vaxtımı alma. Qoy elə bu sənə kompüterində qalsın. Vidadi müəllimlə görüşdük. Mən bir az oxudum ona. Dedi, bir az maraqlı bir yerindən oxu, eşidim, bir az dedi başqa yerindən oxu, oxudum. Bir xeyli sakit dayandı. Dedi ki, sənə baxanda fikirləşmişdim ki, 3-5 səhifə oxuyub, deyəcəyəm olmadı. Amma istədim ki, axıracan qulaq asım. Özü də Vidadi Babanlı kiminsə xətrinə, nəyəsə görə yalan söz desin, qətiyyəni işinə görə, nöqsana yöl verməz. Axı o Sovet yazıçısıdır. Vidadi Babanlının mənə belə bir söz deməyi qürur verici idi. Çox sevinmişdim. Adam da yox idi ki, zəng edib sevincimi bölüşüm. Anam inanmırdı ki, mən o romani yazacağam. Yaxşı ki, güclü iradəm var. Ətrafımda mənə həvəsləndirən heç kim olmayıb. Vidadi müəllim dedi ki, get kitabı bitir, gəl mənə buna bir də baxacağam. Mən getdim, hə-